

H. v. Jasbrau :

Om Luftvaarens
Organisation og Anvendelse.

20. 12. 1927.

Løjtnant H. Jørgensen

d. 20/12, 29

[Handwritten signature]

Om Luftvaabnets Organisation og Anvendelse.

Da Verdenskrigen udbrød, anvendte de Lande, som besad et Luftvaaben, det som et delt Vaaben tilhørende henholdsvis Marine og Hær og underlagt disse. De maritime og militære Flyvevæsener var altsaa Hjælpevaaben, som f. Eks. Undervandsbaadene, Rytteriet o.s.v.

Det var faktisk A.M. som dannede først - på samme Maade som Ministry of Munitions - og derefter R.A.F.; ligeledes skulde A.M. ligesom de "Krigs" ministerier udlægges efter Krigen - men blev det ikke

I 1917 dannede England det første Luftværn - som Enhedsorganisation -, idet man hævdede, at Forholdene gjorde det nødvendigt (selvstændige Opgaver, saasom Luftbombeangreb i Fjendens Land, Luftforsvaret af England, spec. London, større Effektivitet etc.)

Efter Krigens Afslutning i 1918 er enkelte andre Lande fulgt efter med Hensyn til Indførelsen af Enhedsorganisation, saasom Italien, Sverrig og Finland, medens alle andre Lande, store som smaa, har beholdt den delte Organisation.

For en Fuldstændigheds Skyld skal det bemærkes, at der fra de ansvarlige ~~militære og maritime~~ Myndigheder i de nuværende Lande med Enhedsorganisation har været og stadig er rejst Kritik mod denne Ordning. I England er man siden 1917 faktisk gaaet et stort Skridt tilbage i Retning af den delte Organisation ved Oprettelse af fleet air arm og ~~army air arm~~, der ^{helt} staar under Marinens og Hærens respektive Kommandomyndigheder, som stadig hævder, at det nødvendige Samarbejde ikke er til Stede.

og især skal nævnes, at mindst 70% af Luftvaabnets Personal er hentet fra Flaadepersonalet, der siden er all. Mandkabet ved fleet air arm, som tidligere var læst på R.A.F., nu er tattet med Flaadepersonalkommando. Dette har særligt i angarskibe vist sig at være økonomisk og fornuftigt.

I Italien er man for Tiden ogsaa ved at gaa et Skridt tilbage i Retning af den tidligere Ordning, idet man er gaaet ind for et Kompromis for Luftfartøjer, bestemt til Samarbejde med Flaaden, idet

- 1. Luftfartøjer der er stationeret o/b i Skibene - og tilhører Luftværnet - skal have en Flyver fra Marinen, men en Mekaniker fra Luftværnet, men

Indvidene i R.A.F. Personal; Skibene underkastet Naval Discipline. Del.

M (adp. 2)

I Amerika vedtog i 1925 en
(Coaldy. Airraft Board)
parlamentarisk Kommission til studere
spørgsmaalet luftvaart
vedfremde samt til at finde den
bedste Maade til at organisere det-
saa. Kommissionen stiftede Udvalgte til a.
hos militære, maritime, kvæstebureauer og
trafik tekniske Autoriteter. Kommissionen
Udstilling, der var enstemmig, siger bl.a.
: U.S.A.'s Marine er organisert til
til at håndtere sit Luftvaarben.
Systemet er elastisk, effektivt
og økonomisk.

Tudenfor Marindepartementet paa
vilde det Bureau of Aeronautics
at konstruere, bygge, indrætte og re-
parere Flaadens Luftmateriel

I fuld Udshækning indrykter Blom-
væftene + Alorotationsrum indstillede
Umuligheden for at tilpædsstille Marine-
floraerants krav.

Floraerants nye Tilbæjning
til Marine samt det uledigt i
samtidig med Luftvaarben og Skibe
Køber Krig

Den Kommanderende
Køber Admiral Coontz vilde se
opaa: samme Retning og paa, at
at Luftvaarben er en integrerende
Del af Hær og Flaade og Bænk

(Marinepersonel).
maa uaa Marinepersonel etc - haa
Tudlay stættu: Den flæmtkømmanderend
skal derfor ikke uddade at bemærke
at haa, dersom haa beordres til at
leda Fladen i en Kry, Jorden et
saadant Flyvemateriel som Konstruks
og tilvirket af Marine i Oceanen
stemme med de detalje-Forskrifter,
som Befalingen i Fladen giver, og som
diktens af dets Behov; ligesom haa
kræve et saadant Personel, som er
tilsvarende homogent uddannet i alle de
forskellige Fagstægre i havets Flade
og dens Basis. Baa Personel og
Materiel maa til Fagstægre med Fladen
eller dens forskelle, Virksomhedsom-
raader ~~de~~ udelukkende og ubetinget
staa under Kontrol af Marinedepartementet
og den flæmtkømmanderende.

J. Aarhuus 1921 ~~22~~ ²² tilkaldte den
japanske Regning en engelsk
Kommission, hvis Formand var
the Master of Seepell med det
Formaal at organisere Japans
Luftvaaben. Haa skrev bl-a
i sin Indberetning, at der i Japan
var dette Muenge, som haa
det skulde organisere som Lufts-
eller som det Organisation, men
at der kløvl uota reyste saa
stærk Modstand med en Lufts-
organisation, at haa og Marine fik
svært at beholde dens Flyvesaer.

0) I Norge har der ogsaa vaert uddal
en Kommission til Undersøgelse af
Spjøgmaalet for dette Lands Vedkommende.
Kommissionen kom til det Resultat
at Luftvaabenet skulde ordnes paa Basis
af den dette Organisation: som det
midt til haade vaert, og efter hvad der
foreligger oplyst virke Organisation
i enhver Henseende tilfredsstillende.

Belgeen

Trafikminister

civil Luftfahrt

Forvarningsminister

Luft- & Luftschiffahrt

Luftfahrt

Luftfahrt

6 Jagdmaschinen à 15	90
3 Daybomber à 8	24
6 Taht. Retr.-arb. à 12	72
4 Flug - - - 12	48

234

+ Skalensmateriel

36

270

Reservemateriel indbef.

Personellet 2000 Mand

Dual Flyvere 400 -

Marinens ~~for~~ taalede delvis sine Øuske oplyst, idet Marinens personal til Dels be-
maender Luftfartøjerne. Men Ulemperne er, at Marinens Flyvepersonal, saalange det færdige
Tjeneste som saadant, og i hvilken Tid det beholder Marinens Uniform - omgaaer til Luft-
vaabnet, ~~hvor~~ og tidkommander af dette. Senere omgaaer det efter endt Tjeneste

at til Marinen; p.t. er

2. Luftfartøjer stationeret i Land skal have en Flyver
fra Luftvaabnet.

3. Observatørerne er i Regelen altid Søofficerer.

(Fordelene og Ulemperne ved denne Ordning for-
klares nærmere).

De Hovedargumenter, som anvendes for Enhedsorga-
nisationen, er:

1. Ens Materiel i de respektive Flyvevæsener.
2. Ens Personal.
3. Ens Opgaver.

Man skal sikkert være varsom med at anlægge Ud-
landets Betragtningssmaade paa vore Forhold, som er af en
ganske særegen Art.

ad 1. Ensartetheden i Materiel er formentlig kun ^{delvis} til-
~~syneladende~~, da en Del af de Luftfartøjstyper, der skal
samarbejde med Marinen (Rekognosc.- Torpedo- og Bombeluft-
fartøjer) er forskellige fra de, der skal samarbejde med
Hæren (Artillerivejlednings-, Rekognosceringsluftfartøjer
osv.). Een Type, som imidlertid er nødvendig for begge
Parter, kan udmærket være Fellestype, nemlig Luftjageren.
Men af den Grund at indføre Enhedsorganisation er næppe
tilraadeligt endsige forsvarligt, med mindre Luftjagernes
Opgaver kun ~~kunne~~ løses ved et fælles Luftværn, og de var
saa betydningsfulde, at de var vigtigere end de andre Luft-
fartøjers, hvilket næppe er Tilfældet, eller den som Luft-
jagerne ogsaa kunde paatage sig andre Opgaver, saasom Re-
kognoscering osv., hvad de næppe kan udføre paa fuldt til-
fredsstillende Maade.

ad 2. At ^{de Luftfartøjer, som skal samarbejde med Flaaden} (Marinens Flyvevæsen) maa have et dertil hørende
Personal, som er fuldt fortroligt med Søen og nøje knyttet
til Marinen, ~~er formentlig~~ ^{forkommet} saa ^{naturligt} indlysende - ligesom det er
gentaget atter og atter - , at det ^{ikke behøver nogen Beviser her} ~~kan forbigaaes her~~. Det
maa være Personal, som er opdraget i Marinen, og som ken-
der Marinens Krav til Luftfartøjerne m.m. - Og det gælder

Indvirkning (Ulemper)

paa samme Maade bliver Luverrigs
Ordning stærkt kritiseret og efter hvad
der indbales fra sagkyndig Side
er den bestaaende Ordning
dygtig end den oprindelige

1 (Tilleg)

De Ulemper i
Ulemper
Bomben (delvis)
Motor
Radio

Personellet til alle Luftfartøjstyperne, ogsaa Luftjagerne, som anvendes i Samarbejdet med Flaaden (Støtte for andre Luftfartøjstyper). Lignende Forhold gør sig gældende for det flyvende Personel, der skal samarbejde med Hæren.

Flyvning over Sø og Land er heller ikke ens - f. Eks. hvad Spørgsmaalet Navigation angaar - hvilket formentlig er for indlysende til, at det behøver nærmere at omtales her.

Angaaende Personalspørgsmaalet i det hele taget skal bemærkes, at det vil blive langt sværere at gøre en Flyver til Sømand, end det er at gøre en Sømand til Flyver. I et selvstændigt Luftværn vil man meget let i de Luftfartøjer, som skal samarbejde med Flaaden - paa den ene eller den anden Maade - faa Flyvere, som ikke har noget Kendskab til Flaaden og Forstaaelse af dens Krav ^{den} Taktik etc.; Flyverne vil saaledes i mange Tilfælde blive Luft-Chauffører og dermed en Slags mekaniske Væsener uden Hjerne. Derved vil bl.a. Samarbejdet mellem Flyver og Observator svinde ind til intet, hvilket selvsagt vil genere Opgavens Udførelse; endvidere vil det Tilfælde kunne indtræffe, at en ældre Flyver flyver med en ganske ung Observator, hvis Erfaring kun er paa Begynderstadiet, men da denne har Kommandoen, vil man se, at det kan afstedkomme mere eller mindre alvorlige ^{Uoverensstemmelser.} Fejltagelser.

I et maritimt Flyvevæsen maa man selvfølgelig altid opdrage og uddanne sine Ikke-Officers Flyvere saaledes, at selve det flyvemæssige foregaar under deres Ansvar. Observatorens Opgave ligger paa Taktikens og Strategiens Omraade.-

~~En Observator som Chef for en Luftgruppe leder saaledes Gruppen strategisk og taktisk, medens Flyveren i Førerluftfartøjet selvstændigt foretager de enkelte Manøvrer, f. Eks. Start og Landing (men det har jo ogsaa vist sig i Praksis, hvor uhyre vanskeligt det er for en Observator,~~

Orientering

^ Dette kommer dog i nogen Grad an paa, hvorledes Flyverne rekrutteres; hvis man kun holder sine Flyvere eller Størstedelen deraf inde et kortere Aarstal end, vil det her nævnte Tilfælde næsten træffe indtræffe. Til gengæld maa man være forberedt paa, ikke at faa netop det Mængdemateriale man tiltrænger, idet man ikke kan forvente at faa unge Mennesker med en vis Uddannelse, naar de skal afskediges efter 4-6 Aars Forløb, selvom de i de forløbene Aar har haft en god Læretid, naar de ikke herefter kan benytte deres Uddannelses viden, idet det jo netop er i Alderen mellem 20-30, at man spoger at have sig en Læring

~~naar han f. Eks. vil lande et bestemt Sted, at føre sin Gruppe ind, saaledes at Landingen foregaar netop paa selvsamme Sted).~~

Det vil derfor fremgaa af det ovenstaaende, at Argumentet om "Eens Personel" ogsaa kun er tilsyneladende, saaledes at der formentlig heller ikke af denne Aarsag er Grund til at indføre Enhedsorganisation i Danmark.

Ikke liden del af ikke, at luftvaabnet har en Standard af Fjern (uanset Erfaringer fra Tyskland)

ad 3. Af fælles Opgaver kan nævnes:

a. Offensive Foretagender, saasom Bombardementsforetagender med Baser, ^{Byer} Koncentrationspunkter, Centreer for Fabrikation af Krigsmateriel m.v.

b. Forsvar af egne Baser, Byer o.s.v.

c. Teknik - Skoleuddannelse m.m.

ad a. Vort Lands hele Forsvarspolitik er udpræget defensiv, og samtidig har Erfaringerne fra Verdenskrigen

vist, at hvis saadanne Foretagender skal kunne udføres med Held samt i det hele taget have nogen ^{virkelig} Betydning, skal der ^{der efter} være opnået en vis Overlegenhed i Luften i et bestemt Tidsrum ^{af Altsat}, og endvidere skal der et relativt stort Antal Luftfartøjer til, to Forhold, der sikkert vil bevirke, at man ^{afstaa fra} maa ~~opgive Tanken om~~ den Slags Foretagender.

Ulemperne der ikke er opnået nogen Overlegenhed i luften, er der ikke noget i sig selv for Ulemperne i Offensiv Virksomhed i mindre Stel; men Betydningen heraf - foruds. om for et Land som Tyskland - er sikkert betydelig

ad b. Luft-Forsvaret af Baser, Byer, o.s.v. er hverken specielt maritimt eller militært, men er ^{Marine en} ~~en ren~~ Luftvarns-sag. Men at oprette en Enhedsorganisation af denne Grund, naar Ulemperne for Marinen netop ved en saadan Organisation er klare og vægtige, vil kun være forsvarligt, hvis Opgaven er af allervigtigste Betydning for vort ^{af vigtigste med alle andre Opgaver} samlede Forsvar.

Det drejer sig i Virkeligheden kun om een By, der samtidig er Flaadens Hovedbasis samt Regeringens Sæde - nemlig København, og det skal indrømmes, at den, netop som vor Hovedbasis, har en ganske overordentlig stor Betydning for Marinen.

Luftværnstanken staar og falder saaledes i Grunden med Københavns Luftforsvar, og Spørgsmaalet bliver

da, om man kan gaa med til et for Marinen saa skæbnesvangert Skridt som at berøve den sit Flyvevæsen og til Gengæld give den et andet, som kun delvis er maritimt, og som er en Del af et tredie selvstændigt Værn.

Saafremt man kun kan forsvare København effektivt ved Hjælp af en Enhedsorganisation, bliver Svaret et Ja - men et Nej, saafremt det kan gøres med den nuværende delte Organisation, eller ved at f. Eks. Marinens Flyvevæsen overtog Luftforsvaret af København i Luften. En af de to sidstnævnte Løsninger vil sikkert kunne gennemføres.

Ordningen af Københavns Luftforsvar, som den er i Øjeblikket, er tilstrækkelig bekendt, saaledes at den kan forbigaaes her. *Det der uenh: ikke er uagel*

Der skal kun tilføjes, at et Samarbejde med Hærens og Flaadens Jagere ved Københavns Luftforsvar sikkert relativt let kan tilvejebringes, ^{uden} ~~og~~ det synes at være svært at fremskaffe et godt Samarbejde mellem et Luftværn og henholdsvis Hær og Flaade.

C. Som fjerde Argument for en Enhedsorganisation bliver ofte anført: Enkelthed i Administration, Teknik, Anskaffelse af Materiel samt Skoleuddannelse. ↗

Det er sandsynligt, at man kan opnaa Enkelthed paa nogle Punkter, men de Erfaringer, man har fra Udlandet, synes at vise, at det, der er opnaaet i saa Henseende, er relativt ringe, og naar det ikke lykkes under store Forhold, er der en Sandsynlighed for, at Forholdet ikke bliver bedre under vore smaa Forhold, ^{uden} ~~og~~ det maa være ganske klart, at Marinen maa stille sine strategiske og taktiske Krav til sit Flyvevæsen og saaledes selv bestemme, hvilket Materiel der skal anvendes.

Det vil dog sikkert være muligt at opnaa en bedre Effektivitet ved at simplificere hele den tekniske Side af Spørgsmaalet - ved f. Eks. at oprette et fælles Hovedværksted (Bygning af Luftfartøjer og Motorer).

↙ Ganske vil er det mind
Princippet om Koncentration,
naar man af 2 Administrationer
tæner laan 3.

Det maa være ganske klart, at Hovedbetingelsen for, at vi kan føre Krig i Luften, maa være, at vi kan forsyne os selv med Materiel - som vi næppe kan ^{forvent} faa fra Udlandet.- Vi ~~producerer de bedste Landbrugsprodukter i~~ Verden, laver det fineste Porcelæn, vore Skibsmotorer staar paa Højde med Udlandets, vor Skibsbygningsindustri ligeledes etc., saa der er ingen Grund til at antage, at vi ikke skulde kunne fabrikere Luftfartøjer og Motorer ~~ogsaa~~ - men af Hensyn til Fabrikation af Materiel er der formentlig ingen Grund til at lave Enhedsorganisation, thi det maa være klart, at Hær og Marine selv maa have deres Reparations- og Eftersynsværksteder.

Tschechoslovakiet

1919: 30 Luftfart. - af 150 af Østtjybske Oprindelse

1920: 150 - deraf 115 af fransk Fabrikat

1923: 260 - deraf 120 af tschechoslov. Konstrukt.

1927: 700 - deraf 300 god som alle af tschecho. Konstrukt.

Shaleuddannelsen - i hv. Tilfælde ^{skulle} kunne anvendes - kan muligvis opnaa saas sammen for at opnaa større Økonomi - men derfor er der vel ingen Grund til at lave Enhedsorganisation.

Endelig kunde man indvende, at Marinen herhjemme ikke har Raad til at afgive selv et nok saa lille Beløb til sit Flyvevæsen, hvorfor man stod sig ved at udskille det, saa det fik sit eget Budget.

Dette Synspunkt kan imidlertid ikke betragtes som værende rent sagligt (strat. takt.), men er et marinepolitisk Spørgsmaal, som ligger udenfor denne Opgaves Rammer; det skal dog bemærkes, at det turde være et stort Spørgsmaal, om Marinen ikke alligevel engang - selv om Flyvevæsenet blev udskilt nu - maatte afgive Penge til et Flyvebudget, idet der sikkert vil indtræffe den Situation, at Marinen (Flaaden) vil kræve mere Flyvning, mere og nyere Materiel til dens specielle Formaal, og kan og vil Luftværnbudgettet ikke afholde de dermed forbundne Udgifter, saa maa Marinen gøre det.

Man bør være varsom med at overvurdere Luftvaabnets Betydning under en Krig, men at det vil komme til at spille en vis Rolle, er formentlig hævet over enhver Tvivl, og det er endvidere sandsynligt, at det for Danmarks Vedkommende paa Grund af vor geografiske Beliggenhed m.m. vil kunne forøge Effektiviteten af vort sam-

lede Forsvar i en endog ret betydelig Grad. Det maa gaas ud fra, at vor Forsvarsordning tager Sigte paa *Under i Høj*

Opgaven iflg. Konventionen

1. ^{*dispositionspligt over.*} at beherske Gennemsejlingsfarvandene,
2. at forsvare Kysterne mod Landsætninger etc.
3. at forsvare Landterritoriet.

Indenfor Forsvaret har Flaaden og Hæren hver sine bestemte Opgaver.

Flaadens Opgaver ligger paa Søen, og saalænge en Fjende ikke har faaet Fodfæste paa Landterritoriet, er den ene om at løse Opgaven.

Hærens Opgave er den at skulle gribe ind ved eventuelle Landsætninger af fjendtligt Materiel og Personal og saaledes danne Rygstød for Flaaden, medens denne atter støtter Hæren ved at forhindre Tilførsler til Fjenden ved Angreb paa hans Forbindelseslinier.

Den Opgave for Luftvaabnet, som saaledes maa komme i første Række under særlig Hensyntagen til vore Overfladefartøjers relativt ringe Kampværdi - heraf særlig deres ringe Fart - bliver Fjernrekognosceringen, d.v.s. den strategiske Rekognoscering, der saavidt muligt skal skydes frem til Udgangspunkterne for fjendtlige Foretagender, idet Luftfartøjerne samtidig kan støtte Kystudkigvæsenet og vort Efterretningsvæsen, som ikke er altfor stærkt udviklet, saa meget mere som Landet afgiver ypperlige Baseringsforhold for alle Arter af Luftfartøjer.

En yderligere Grund til at lægge al mulig Vægt paa en effektiv Fjernrekognoscering er den, at Fjendens Op-marchlinier i mange Tilfælde er meget korte, hvorfor Flaaden i høj Grad vil være udsat for Overraskelse.

Den strategiske Rekognoscering er saaledes en Opgave, der udelukkende henhører under Flaaden, medens den taktiske Rekognoscering er en Opgave, der paahviler saavel Flaade som Hær; for Flaadens Vedkommende vil denne Rekognoscering komme til at foregaa for alle Arter af

Overflade- og Undervandsfartøjer.

Medens Fjærnekognoscering vel i de fleste Tilfælde vil foregaa uden Støtte af Jagerluftfartøjer bl.a. paa Grund af disses ringe Aktionsradius, vil Nærrekognoscering i mange Tilfælde være betinget af Støtte fra Luftjagere, hvis Opgave det ogsaa vil være at ^{søge at} forhindre fjendtlige Luftfartøjer i at rekognoscere over Flaadens Operationsomraade. Luftjagerne, hvis egentlige Hovedopgave er Luftkamp, bliver saaledes ogsaa uvægerlig knyttet til Flaaden og dens Opgave.

Det er blevet sagt, at Luftjagere, da de er saa uløseligt knyttet til Flaaden og dens forskellige Opgaver og til de andre Luftfartøjstyper, selv kunde udføre f. Eks. Rekognoscering, idet det bl.a. blev sagt, at de er hurtigere end andre Luftfartøjer og saaledes kunde dække store Arealer. i kort Tid, hvilket selvfølgelig er rigtigt. End-

Modernere Jager i Udlandet har Radio (Wire-kommunikation og Forbindelse med Basis)

videre kunde man installere Radio i Jagerne, hvorved de blev i Stand til at afgive Meldinger til Kystudkig- og Signalstationen og evt. Skibe.

(Rekognoscering)

En saadan Anvendelse af Luftjagere kendes saa-

Bombardementet mod London under Krigen - og senere i 1927 - hvor Jagerne meget ofte ikke skønnede de fjendtlige Luftfartøjer, fordi de var skjult for langt frem og befandt sig for langt fra Angrebsmaalet

vidt vides intet Sted, og der klæber formentlig saa væsentlige Ulemper derved, at det sikkert hurtigt vil vise sig, at Jagerne er uegnet til andre Formaal end Luftkamp, thi

1. Aktionsradius er lille (2 - 2 1/4 Time)
2. Luftfartøjet er enkeltstødet
3. - - et Landluftfartøj

~~4. Dersom R T Station installeres, formindskes~~

Aktionsradius

(Vægt af Station 30-40 kg) 4000 Kr. pr. Stk.

(Rækkevidde under 1 km - eller meget store Afst.)

(tilsvarende Anlæg nødvendige ved Fyr- og Sig-

~~nalst.) ca. 10.000 Kr. pr. Stk.~~

Vore Jageres stors. tillædi Vægt er haaret under R.T. Station

- Jagerne kan selvfølgelig godt flyve med Overvægt som en R.T. St. re-

presentet (ca. 40kg) - men den Overvægtens vedværende vægt - med: videre kan det ikke forbedre dens Kampkraft (Flyvem.) at den ogsaa skal passe en Radio

Alle de taktiske Opgaver
Deployering af U-baade etc.

for luftvaabnet

Af andre Opgaver kan nævnes Artillerivejledning, samt Taageudlægning, altsammen Opgaver, der er maritime Opgaver, og som skal løses i Forbindelse med Flaaden ^{forstaaende ogsaa Forbindelse med Hæren}. Dertil kommer endvidere en Del Opgaver af mere selvstændig Karakter, som kun kan løses af Jagerluftfartøjer (ofte i Forbindelse med et fast Luftforsvar) - nemlig Luftforsvaret af Byer, Baser, Depoter, Forbindelseslinier, Støttepunkter etc.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Luftforsvaret af Byer, kan man selvsagt ikke indlade sig paa at forsvare alle de større og mere betydende Byer - specielt ikke i dette Land- men i én By kommer man sikkert til at etablere et effektivt Luftforsvar - nemlig København. Paa Grund af dens uforholdsmæssige Størrelse i Forhold til Landets Indbyggerantal og dens Betydning som Rigets Hovedstad, Regeringens Sæde, Flaadens Hovedbasis o.m.a. vil den sikkert blive et efterstræbt Maal for fjendtlige Luftangreb.

Det stationære Luftforsvar skal ikke omtales nærmere her, men det skal blot bemærkes, at man ikke bør lægge for megen Vægt herpaa, da det næppe vil vise sig for effektivt. ^{alle} Luftfartøjer bekæmpes bedst fra Luften, og Københavns Luftforsvar bør da baseres paa Luftjagerne ^{i Forb. m. det stationære luftforsvar etc.} disse bør stationeres i Byens umiddelbare Nærhed og bør ikke anvendes til andre Opgaver end til denne ene.

Men et luftforsvar baseret alle paa Luftjagere kan heller ikke gennemføres

Det vil saaledes formentlig fremgaa heraf, at Luftvaabnets Hovedopgaver i Landets samlede Forsvar bliver:

1. Fjernrekognosceringen
2. Opgaverne i det taktiske Samarbejde med Hær og Flaade.

For Flaadens Vedkommende kan saaledes ^{Taktisk Rekognoscering, Hindring af Fjendens taktiske (ohiat.) Rekognoscering} nævnes Taageudlægning, Artillerivejledning, Forsvar af Flaadestyrker, Deployering af U-baade ^{med Angreb fra luften} etc.

3. Københavns Luftforsvar.

Nævnte Opgaver er udpræget defensive. Erfaringerne fra Verdenskrigen har imidlertid vist med tilstrækkelig Tydelighed, at en Luftstrategi, der holdes paa Defensivens Grund, meget let lader sig løbe over Ende, endvidere vil egne Luftstyrker mange Gange have Vanskelighed ved at udføre sine Opgaver, saafremt der ikke er opnaaet en vis Overlegenhed i Luften; for at opnaa en saadan maa man slaa ind paa en Offensiv i Luften, som har til Formaal at nedkæmpe fjendtlige Luftfartøjer og deres Baser og Støttepunkter.

Hertil kan anvendes 3 Luftfartøjstyper, som er udpræget offensive

1. Luftjagere,
2. Torpedoluftfartøjer,
3. Bombe - - -

For de to sidstnævntes Vedkommende skal endvidere bemærkes, at de desforuden lader sig anvende overfor Krigs- og Transportfartøjer. Flaaden bør derfor foruden de tidligere omtalte Typer raade saavel over Torpedo- og Bombe-luftfartøjer, som saaledes bør anvendes i nøje Tilknnytning til Flaaden, fordi denne gennem sine Rekognosceringsluftfartøjer hurtigst faar Føling med Fjenden.

~~Med Hensyn til Begrebet Overlegenhed i Luften skal bemærkes, at et saadant vel er muligt, hvor Talen er om nogenlunde jævnbyrdige Modstandere.~~

Ifølge hele Luftvaabnets Karakter som mobilt Vaaben vil der kun blive Tale om et Herredømme i Luften, saafremt den ene af Parterne helt mangler et Luftvaaben. Hvor begge Parter har et Luftvaaben, vil der, hvis der overhovedet kan opnaas et Herredømme i Luften, kun blive Tale om et temporært og endda i et bestemt Afsnit, ~~idet~~ *idet*.

~~Baser for Luftfartøjer lader sig flytte meget let og kan saaledes holdes skjult for Modstanderens Bombeangreb.~~

Anvendelsen af Luftvaabnet her til Lands, saaledes som der i store Træk er gjort Rede for i det foregaaende, maa saaledes ^{eft. om Forudsætning} først og fremmest bero paa, at det organisationsmæssigt er delt i 2 Flyvevæsener hørende til henholdsvis Hær og Marine, dannende en integrerende Del af disse og saaledes at disse helt har Kommandoen over dem, desuden maa Baseringen af Luftstridskræfterne være i nøje Overensstemmelse med Anvendelsen af dem - og under særlig Hensyntagen til vore geografiske Forhold - og endelig maa selve Sammensætningen af Luftvaabnet svare til dets Anvendelse.

Som nævnt i Begyndelsen af Foredraget ses der ingen Grund til at skabe et selvstændigt Luftværn herhjemme, idet Luftvaabnets Anvendelse ikke er en Luftværns-sag, men man kunde førstes til at sige en Marinesag for den største Del, idet det kun er Jagerens Anvendelse ved Københavns Luftforsvar, som faar en til at tænke paa en Enhedsorganisation, men paa den anden Side er Jagerne absolut uundværlige i det direkte Samarbejde med Marinen, hvorfor det naturligste vilde være enten at lade Hær og Marine i Fællesskab forsvare København mod Luftangreb, saaledes at Jagermateriel fra begge Værn anvendes, eller helt at lade Marinen overtage det i Luften, hvilket selvsagt vil bevirke, at Styrken af Jagerne maa sættes betydeligt op. ~~Det vil sikkert vise sig, at et Samarbejde mellem de to Værns Luftstyrker vil være betydeligt lettere at etablere end et Samarbejde mellem 3 adskilte selvstændige Værn~~

En udenfor Hær og Flaade staaende Chef for Luftværnet vil ogsaa meget vanskeligt kunne være fortrolig med de to andre Værns Krigsførelse, Krav o.s.v., hvorfor det sikkert vil vise sig herhjemme - hvad der ogsaa er sket i de Lande, som har Enhedsorganisation - at det Sam-

arbejde med Luftvaabnet og Hær henholdsvis Flaade, som er saa absolut nødvendigt, og hvoraf bl.a. Flaadens ~~hele~~ Kampkraft vil afhænge for en stor Del, vil lide et saa alvorligt Afbræk, at det kan faa vidtrækkende Følger.

Det maritime Flyvevæsen, som deltager i Samarbejdet med alle Kategorier af Flaadens Fartøjer, maa derfor paa samme Maade som disse og paa lige Fod med dem danne en integrerende Del af Flaaden.

Med Hensyn til Baseringen skal bemærkes, at den for vort Vedkommende spiller en ganske overordentlig stor Rolle, dels paa Grund af en Fjendes relativ korte Opmarchlinier, dels paa Grund af vore Overfladefartøjers ringe Fart, til Gengæld byder Landets geografiske Forhold alle Arter af Luftfartøjer udmærkede Baseringsforhold, og dette gælder i særlig Grad Søluftfartøjer. For Landluftfartøjer vil man blive nødsaget til at indrette fremskudte midlertidige Baser og Støttepunkter (Brændstofdepoter, evt. Hjælpemandskab). Dette er imidlertid ikke i samme Grad nødvendigt for Søluftfartøjer, som kan finde gode Baseringsforhold i mange af de Havne, som findes spredt omkring langs Kysterne.

Sammensætningen af Luftvaabnet i Henhold til de fremsatte Betragtninger angaaende Organisation og Anvendelse maa da blive

1. Fjærnkognosceringsmateriel
2. Luftjagere,
3. Luftfartøjer til det taktiske Samarbejde
(Taageudlægning etc.)
4. Torpedo- og Bombeluftfartøjmateriel.

Det ligger udenfor Opgavens Rammer at gaa nærmere ind paa de forskellige Typer; kun saa meget kan nævnes, at

Luftfartøjer til Rekognosceringsbrug ^{bør} ~~ma~~ være Søluftfartøjer, saavel som Luftfartøjer til taktisk Samarbejde, ligesom de to Typer delvis kan erstatte hinanden. Fordelene ved at kunne lande paa Søen (direkte Melding til Skibe, holde gaaende paa Søen, Brændstofbesparelse) er formentlig for indlysende til, at de behøver at omtales nærmere her.

Jagerne kan kun være Land-Luftfartøjer.

Luftfartøjer til Kastning af Torpedoer og Bomber bør helst være Land-Luftfartøjer, men bør indrettes saaledes (omskifteligt Understel), at de i Fredstid kan være Sø-Luftfartøjer, da dette af Hensyn til Øvelser o.l. vil være særdeles praktisk; dette gælder dog hovedsagelig Lufttorpedofartøjerne.

Konklusionen af det foran nævnte bliver da, at Luftvaabnets Opgave i det samlede Forsvar bliver

1. Fjernrekognosceringen
2. Opgaverne i det taktiske Samarbejde med Hær og Flaade.

Herunder Kastning af Torpedoer og Bomber.

3. Københavns Luftforsvar.

Disse Opgaver har alle en meget intim Tilknytning til Flaadens Opgave - Pkt. 2 ogsaa til Hærens, hvorfor det naturligste vil være, at disse Opgaver løses med den adskilte Organisation som Basis, men iøvrigt at søge at skabe et Samarbejde - saa vidt muligt - mellem de to Værns Flyvevæsener.

Disse Opgaver løses af følgende Luftfartøjstyper

1. Fjernrekognosceringsluftfartøjer
2. Nærrekognoscerings - -
3. Torpedo- og Bombe - -
4. Jagerne,

hvoraf 1, 2 og 3 muligvis kan kombineres til en à to
Typer, under alle Omstændigheder bliver ^{den uil skøde} Rekognosceringen
det, der maa blive det bærende i det maritime Flyvevæsen.

I det efterfølgende er der forsøgt at lave en
Opstilling af Antallet af Luftfartøjer, der er paakrævet
i et saadant ^{maritimt} Flyvevæsen.

Det Antal, man er kommet til, vil maaske synes
meget højt og for mange maaske uopnaaeligt under Hensyn-
tagen til de økonomiske Forhold, men med denne Størrelse
kan der formentlig naas et effektivt Flyvevæsen, i hvilken
~~Retning Beskrivelse kan ses.~~

Overkommandoen

1 Fjernrekognosceringsgrupper à 3 - 3

Sødefensionen

(Københavns Luftforsvar)

1 Nærrekognosceringsgruppe à 3 - 3

1 Jagergrupper à 3 - 3

1. Eskadre

1 Fjernrekognosceringsgruppe à 3 - 3

1 Nærrekognosceringsgrupper à 3 - 3

2 Torpedo- (Bombe) - à 3 - 6

2 Jager - à 3 - 6

45 Luftfart-
tøjer

Dette er Liniemateriel.

Dertil kommer Reserve- og Skolemateriel.